

ת"פ 52604/08/19 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 52604-08-19 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיאה טל אוסטפלד נאוי
המבקש/נאשם פלוני
נגד
המשיבה/מאשימה מדינת ישראל

החלטה

לפניי בקשה, שנייה במספר, להוספת ראייה חדשה ולביטול הכרעת הדין, לפי סעיף 167 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982. לטענת ב"כ הנאשם יש בידו ראייה חדשה שיש בה כדי לשנות את תוצאות הכרעת הדין. על כן עותר הוא לביטול הכרעת הדין ולהוספת ראייה זו לצורך דיון מחודש בשאלת הרשעתו של הנאשם.

טענות הצדדים

הסנגור מבקש לבחון היא דברי המתלוננת במהלך דיון הוכחות שהתנהל בבית המשפט לענייני משפחה. בעדותה מסרה כי במהלך האירוע הראשון, מושא כתב האישום, נחבטה בקיר. לטענת ב"כ הנאשם, הדברים עומדים בסתירה לעדותה במהלך ההליך הנוכחי לפיה לא נחבטה בקיר. משכך, נטען כי הסתירה בין דבריה מטילים ספק בקיומו של האישום הראשון ובקיומם של שני האישומים האחרים.

המאשימה בתגובתה דחתה בתוקף את הדברים. הבקשה פוגעת לטענתה בעיקרון סופיות הדיון. הבקשה אינה שונה מבקשה דומה שהגיש ב"כ הנאשם בעבר, שנדחתה על ידי בית המשפט. לטענת המאשימה, הנאשם עשה שימוש שלא כדין בפרוטוקול מתוך הליך משפטי עליו חל חיסיון. לדבריה, אין בעדות זו גם לו הייתה מותרת בפרסום, כדי להשפיע על תוצאות הכרעת הדין. ממצאיו של בית המשפט בקביעתו כי הנאשם תקף את המתלוננת בחדר המקלחת אינם מבוססים על השאלה האם נחבטה המתלוננת בקיר, כל זאת כשהנאשם עצמו הודה בדבריו כי קיים את יסודות עבירת התקיפה.

המאשימה עמדה על כך שביטול הכרעת דין הינו צעד חריג והנאשם לא עמד בנטל הראייה להוכחת קיומן של נסיבות יוצאות דופן שיש בהן כדי לשנות את תוצאות הכרעת הדין. לשיטת המאשימה, אין קשר בין הרשעת הנאשם באישומו הראשון להרשעתו בשאר האישומים מבחינה ראייתית.

הסנגור השיב לתגובת המאשימה, חזר על טענתו כי הראייה אותה הוא מבקש להוסיף היא ראייה משמעותית, הן לעניין קיום יסודות עבירת התקיפה והן לעניין טענת זוטי דברים שנטענו על ידו. לדבריו, הודאתו של הנאשם בקיום יסודות עבירת התקיפה איננה מסירה את החשש לכך שמעשו עולה כדי טענת זוטי דברים, ולכן אין להסתפק רק בהודאה זו

לעניין הרשעתו.

דין והכרעה

לאחר שעיינתי בטענת ב"כ הנאשם, בתגובת המאשימה ובתגובת ב"כ הנאשם עליה, נחה דעתי כי יש לדחות את הבקשה.

בית המשפט שמע את הראיות, התרשם מהעדויות והכריע באישום בהתאם לראיות שעמדו לפניו. בכך, ובהתאם לעקרון סופיות הדיון לא מצאתי לבטל את הכרעת הדין ולהוסיף ראיות חדשות.

זאת ועוד, אין בראיה המבוקשת כדי לשנות את תוצאות הכרעת הדין שכן, אין בשאלה האם נחבטה המתלוננת אל הקיר משמעות לעניין הרשעתו של הנאשם. כפי שפורט בהכרעת הדין, עבירת תקיפתה של המתלוננת בחדר המקלחת התקיימה ללא קשר לשאלה האם נחבטה בקיר (פרוטוקול עמ' 131 שורות 6-12).

בהקשר זה, אף אין משמעות לטענה לפיה מעשי הנאשם הם בגדר זוטי דברים. כפי שפורט בהכרעת הדין, השיקול המכריע לגבי השאלה האם מעשי הנאשם עולים כדי זוטי דברים הם האינטרס הציבורי באי הרשעת הנאשם ולא עוצמת דחיפתה של המתלוננת (ראו פרוטוקול עמ' 136 שורות 28-29). מעשיו של הנאשם התרחשו בשלושה אירועים שונים כלפי המתלוננת, אשר הייתה בת זוגו. זאת כשהאינטרס הציבורי בתחום האלימות במשפחה מצביע על צורך בהרשעת נאשמים על מנת למנוע פגיעה בתא המשפחתי ובהגנה על נפגעי האלימות.

אשר על כן הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ג סיוון תשפ"ב, 12 יוני 2022, בהעדר הצדדים.